

บัญชีประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เล่มที่ 41

วันที่ 1 ตุลาคม 2562

เลขที่ประกาศ	เลขคำขอ	สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
140	57100109	ข้าวไร่ดอกข่าพังงา
141	61100183	มะพร้าวทับสะแก

หมายเหตุ : บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนได้ภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศโฆษณา



ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เลขที่คำขอ

57100109

วันที่ยื่นคำขอ

12 กันยายน 2557

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ข้าวไร่ดอกข่าพังงา

รายการสินค้า

ข้าวไร่ดอกข่า

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ประชาชนสภาเกษตรกรจังหวัดพังงา

ที่อยู่

120/1 ถนนบริรักษ์บำรุง ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมืองพังงา
จังหวัดพังงา 82000

1. คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ข้าวไร่ดอกข่าพังงา (Khao Rai Dawk Kha Phangnga หรือ Rai Dawk Kha Phangnga Rice) หมายถึง ข้าวไร่พันธุ์พื้นเมืองที่มีสีน้ำตาลแดงอมม่วง สีแดง หรือสีแดงแกมขาว เป็นข้าวไวต่อช่วงแสง เมล็ดเรียวยาว เมื่อหุงสุกจะมีกลิ่นหอมคล้ายใบเตย หุงขึ้นหม้อ ไม่แข็ง รสชาติอร่อย ปลูกในเขตพื้นที่อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอเมืองพังงา ของจังหวัดพังงา

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์ข้าวไร่ : พันธุ์ดอกข่า 50

(2) ประเภทและลักษณะทางกายภาพของข้าวไร่ดอกข่าพังงา

- ข้าวเปลือก เปลือกเมล็ดมีสีฟาง
- ข้าวกล้อง เมล็ดข้าวกล้องมีสีแดง รูปร่างเรียวยาว
- ข้าวซ้อมมือ เมล็ดข้าวซ้อมมือมีสีแดงผสมขาว
- ข้าวสาร เมล็ดข้าวสารมีสีน้ำตาลแดงอมม่วง

(3) ลักษณะทางเคมี

- ปริมาณอมิโลส ปานกลาง (อยู่ในช่วง 20.93 - 21.53 เปอร์เซ็นต์)
- ความคงตัวของแป้งสุก อ่อน (อยู่ในช่วง 80.08 - 88.92 มิลลิเมตร)
- การสลายเมล็ดในต่าง 5.0
- การยืดตัวของเมล็ดข้าวสุก 1.60

2. กระบวนการผลิต

การปลูก

(1) พื้นที่เหมาะสมในการปลูกต้องเป็นที่ราบลุ่ม หรือภูเขาดินลักษณะเนินเตี้ย หรือปลูกแซมในสวนยางพารา หรือสวนปาล์ม

(2) เมล็ดพันธุ์ข้าวไร่ดอกข่าพังงา ต้องเป็นพันธุ์ดอกข่า 50 ที่ผ่านการเก็บรักษาอย่างดีที่ปลูกในจังหวัดพังงา หรือจากแหล่งที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเมล็ดพันธุ์ข้าว เช่น ศูนย์วิจัยข้าวกระบี่ ธนาคารเมล็ดพันธุ์ข้าว ตำบลบางทอง อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา เป็นต้น

(3) ฤดูปลูกข้าวไร่ดอกข่าพังงา ในช่วงเดือนกรกฎาคม - เดือนสิงหาคม

(4) ทำการไถพรวนและปรับพื้นที่ให้เรียบ หรือปฏิบัติตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

(5) นำไม้เนื้อแข็งที่มีน้ำหนัก ทำการตัดให้มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 นิ้ว ยาว 2 เมตร เสี้ยมปลายให้แหลม หรือที่เรียกว่า "ไม้สัก"

(6) ใช้ไม้สักจิ้มลงไปบนแปลงปลูกให้เป็นหลุม โดยมีระยะห่างระหว่างหลุม 20 เซนติเมตร หรือวิธีการอื่นที่มีลักษณะแบบเดียวกันตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ แล้วจึงนำเมล็ดพันธุ์ข้าวหยอดลงในหลุม 3 - 4 เมล็ด และเกลี่ยดินกลบหลุม

(7) หลังการปลูกประมาณ 14 วัน ให้สำรวจหลุมปลูก โดยควบคุมปริมาณต้นข้าวที่งอก ไม่ให้เกิน 3 ต้นต่อหลุม เพื่อให้ต้นข้าวเติบโตได้ดี และกำจัดวัชพืชอยู่เสมอ

การเก็บเกี่ยว

(1) ข้าวไร่ดอกข่าพังงาที่พร้อมเก็บเกี่ยวจะนับจำนวนวันหลังปลูกจนถึงวันพร้อมเก็บเกี่ยว ซึ่งจะใช้เวลาอยู่ในช่วง 116 - 120 วัน

(2) เก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม

(3) อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บเกี่ยว ได้แก่ "เคียว" จะใช้ในกรณีเกี่ยวข้าวโดยการตัดทังกอ และ "แกระ" จะใช้ในกรณีเกี่ยวทีละรวง หรือวิธีการอื่นตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ เมื่อเก็บเกี่ยวแล้วนำมามัดเป็นกำตามขนาดที่เหมาะสม และตากแดดทิ้งไว้ 3 - 5 วัน บนลานตาก ก่อนการแปรรูป

วิธีการรับซื้อข้าวเปลือก

(1) การรับซื้อข้าวเปลือก ผู้แปรรูปจะต้องซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผลิตข้าวไร่ดอกข่าพังงา และปฏิบัติตามกระบวนการเพาะปลูกข้าวไร่ดอกข่าพังงาเท่านั้น

(2) ผู้แปรรูปต้องบันทึก ชื่อเกษตรกร ที่อยู่ พันธุ์ข้าว วันที่ ปริมาณ โดยแยกจากข้าวทั่วไป

(3) ผู้แปรรูปต้องเก็บข้าวเปลือกของข้าวไร่ดอกข่าพังงา แยกออกจากข้าวชนิดอื่น

(4) ผู้แปรรูปต้องทำการตรวจสอบคุณภาพข้าวเปลือกของข้าวไร่ดอกข่าพังงา ได้แก่ ความชื้น เปอร์เซ็นต์ต้นข้าว สิ่งเจือปน เมล็ดเหลือง พันธุ์ปน เป็นต้น

วิธีการสีข้าว

(1) ทำการแปรรูป (สีข้าว) ในขอบเขตพื้นที่จังหวัดพังงา หรือ

(2) พื้นที่นอกเขตจังหวัดพังงา ซึ่งต้องได้รับการอนุญาตและผ่านการรับรองจากคณะกรรมการระดับจังหวัดหรือระดับพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย

(3) ผู้แปรรูปทำการบันทึกปริมาณของข้าวเปลือกที่ทำการรับเข้ามาผลิตและปริมาณข้าวสาร ภายหลังจากแปรรูป

(4) ผู้แปรรูปต้องมีวิธีการทำความสะอาดเครื่องสีข้าวทั้งระบบ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนระหว่าง ข้าว ไร่ดอกข้าฟงงา และข้าวชนิดอื่น

(5) ผู้แปรรูปต้องทำการเก็บข้าวสารไว้ในบรรจุภัณฑ์ที่มีฉลาก ระบุ "ข้าวไร่ดอกข้าฟงงา" พร้อมระบุ ชื่อผู้ผลิต วันที่ และปริมาณการผลิต

การบรรจุหีบห่อ

(1) รายละเอียดบนฉลากให้ประกอบด้วยคำว่า "ข้าวไร่ดอกข้าฟงงา" และ/หรือ "Khao Rai Dawk Kha Phangnga" และ/หรือ "Rai Dawk Kha Phangnga Rice"

(2) ระบุ เครื่องหมายการค้า ชื่อและสถานที่ผู้ผลิต น้ำหนัก/ถุง วันที่บรรจุ หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดฟงงาตั้งอยู่ทางภาคใต้ อยู่ระหว่างละติจูดที่ 8 องศา 27 ลิปดา 52.3 พิลิปดาเหนือ และเส้น ลองติจูดที่ 98 องศา 32 ลิปดาตะวันออก โดยทิศตะวันตกติดกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย มี ชายฝั่งทะเลยาว 239.25 เมตร มีภูเขาสลับซับซ้อนเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ บางพื้นที่เป็นที่ราบ และเนินภูเขาเตี้ยๆ ลาดลงจากทิศตะวันออกสู่ทิศตะวันตก สภาพดินโดยทั่วไปของจังหวัดฟงงา เป็นดินร่วน ดินร่วนปนดินเหนียว หรือดินร่วนปนดินทราย สีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง เกิดจากการสลายตัว ของหินต้นกำเนิดชนิดต่างๆ เช่น หินอัคนี หินตะกอน และหินแปร มีการระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ ปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดและด่าง ในช่วง 4.5 – 5.5 เนื่องจากพันธุกรรมที่ตอบสนองเฉพาะดิน จึงทำให้ข้าวไร่ดอกข้าฟงงามีความต้านทานต่อโรคได้ดี

ลักษณะภูมิอากาศ จังหวัดฟงงา มีอุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส ฤดูหนาวอยู่ในช่วงเดือน พฤศจิกายน - มกราคมมีอุณหภูมิไม่หนาวจัด เนื่องจากอยู่ไกลจากอิทธิพลของอากาศหนาว แต่บางครั้งอาจ เกิดฝนตก ฤดูร้อนอยู่ในช่วงเดือนมกราคม - เมษายน ฤดูฝนอยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคม - ตุลาคมมีฝนตกชุก ซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยร้อยละ 28 ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 3,100 มิลลิเมตรต่อปี จากลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศดังกล่าว ทำให้เหมาะแก่การปลูกและเจริญเติบโตของ ข้าวไร่ดอกข้าฟงงา

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดฟงงา แต่เดิมเชื่อว่าชื่อ "เมืองงูงา" ตามชื่อเขางา หรือเขาฟงงา หรือกรรมางา หรือฟงกา ตาม ภาษามลายู และสันนิษฐานว่าอาจตั้งชื่อเมืองงูงา ให้คล้องจองกับเมืองภูเก็ท และมีสันนิษฐานเหตุที่ชื่อเมือง งูงาเปลี่ยนเป็นฟงงา เนื่องมาจากเป็นเมืองที่มีแร่ดีบุกอุดมสมบูรณ์ จึงมีชาวต่างชาติมาติดต่อซื้อขายทำ การค้า ตามเอกสารบันทึกชื่อเมืองว่า Phunga หรือ Punga อ่านได้ว่า งูงา หรือฟงงา หรือฟงกา ได้

สมัยก่อนการคมนาคมในแถบนี้ยังยากลำบากสำหรับการออกไปซื้อข้าว จึงจำเป็นต้องปลูกข้าวเพื่อรับประทานเอง แต่เมื่อพื้นที่ไม่เหมาะแก่การทำนา เนื่องจากไม่เป็นที่ราบลุ่ม จึงต้องใช้พันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับพื้นที่ราบลอนตื้น ที่ดอน และเนินภูเขาเตี้ยๆ ซึ่งมีข้าวไร่หลายสายพันธุ์ที่นิยมปลูกทั่วไปในแถบพื้นที่จังหวัดพังงา แต่ช่วงหลังการปลูกข้าวไร่ได้ลดน้อยลง ทำให้ข้าวไร่หลายสายพันธุ์สูญหายไป แต่ข้าวไร่ออกข้าพังงา ยังเป็นข้าวพันธุ์พื้นเมืองที่ชาวบ้านได้อนุรักษ์ไว้ โดยยังคงอนุรักษ์วิธีการปลูกข้าวและการเก็บเกี่ยวแบบดั้งเดิม มีการจัดงานวันข้าวไร่ออกข้าพังงา งานลงแขกเกี่ยวข้าวเพื่อสืบสานประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้านของจังหวัดพังงา ทำให้ข้าวไร่ออกข้าพังงายังคงอยู่คู่กับจังหวัดพังงามาจนปัจจุบัน

4. ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การผลิตข้าวไร่ออกข้าพังงา ครอบคลุมพื้นที่ในเขตอำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอเมืองพังงา ของจังหวัดพังงา รายละเอียดตามแผนที่

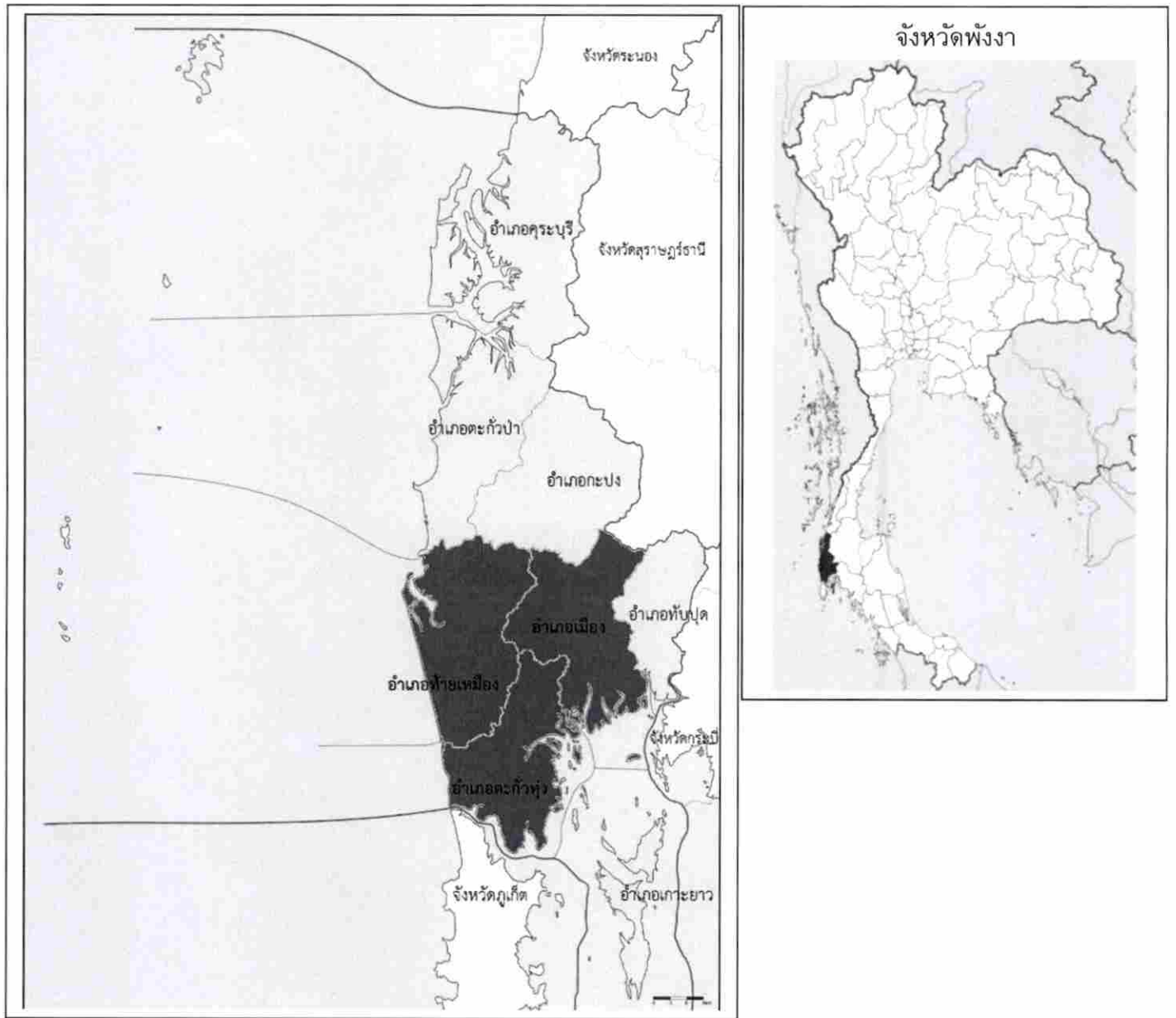
5. การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) ข้าวไร่ออกข้าพังงา จะต้องมีการปลูกในเขตพื้นที่ที่กำหนด ตามกระบวนการผลิตข้างต้น
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกปลูกและผลิตข้าวไร่ออกข้าพังงา รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

6. เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิต และระดับจังหวัด
 - (2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้าที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ข้าวไร่ออกข้าพังงา
 - (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน สำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ข้าวไร่ออกข้าพังงา และแผนการตรวจสอบควบคุมสินค้า
-

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ ข้าวไร่ดอกข้าฟงงา



ขอบเขตพื้นที่การผลิตข้าวไร่ดอกข้าฟงงาครอบคลุมพื้นที่อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอท่ายเหมือง และอำเภอเมืองพังงา ของจังหวัดพังงา



กรมทรัพย์สินทางปัญญา
กระทรวงพาณิชย์

เล่มที่ 41

เลขที่ประกาศ 141

วันที่ประกาศโฆษณา 1 ตุลาคม 2562

ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เลขที่คำขอ

61100183

วันที่ยื่นคำขอ 7 มิถุนายน 2561

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มะพร้าวทับสะแก

รายการสินค้า

มะพร้าว

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ที่อยู่

ศาลากลางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถนนสละชีพ ตำบลประจวบคีรีขันธ์
อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77000

1. คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

มะพร้าวทับสะแก (Thap Sakae Coconut หรือ Mapraw Thap Sakae) หมายถึง มะพร้าวพันธุ์ไทยต้นสูง พันธุ์สวีลูกผสม 1 และพันธุ์ผสมชุมพร 2 ซึ่งมีผลขนาดใหญ่ รูปทรงกลมหรือรีเล็กน้อย เปลือกหนา เนื้อมะพร้าวสีขาวหนา 2 ชั้น ให้เปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง รสชาติ(กะทิ)หอมและมัน ปลูกในพื้นที่อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย และอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ เฉพาะตำบลเกาะหลัก ตำบลคลองวาฬ และตำบลห้วยทราย ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลักษณะของสินค้า

- (1) พันธุ์มะพร้าว: พันธุ์ไทยต้นสูง พันธุ์สวีลูกผสม 1 และพันธุ์ลูกผสมชุมพร 2
- (2) ลักษณะทางกายภาพ
 - รูปทรงผล ผลมีขนาดใหญ่ รูปทรงกลมหรือรีเล็กน้อย
 - เปลือก หนา เมื่อแก่มีสีน้ำตาล
 - เนื้อ เนื้อสีขาวหนา 2 ชั้น ให้เปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง
 - รสชาติ (กะทิ) หอมและมัน

2. กระบวนการผลิต

การปลูก

(1) ที่ดินไม่มีน้ำขังปลูกโดยไม่ต้องยกร่อง ส่วนที่ลุ่มควรทำร่องระบายน้ำไม่ให้ขวางทางน้ำ หรือตามสภาพความเหมาะสมของพื้นที่

(2) ขุดหลุมปลูกโดยรองกันหลุมด้วยปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมักหรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่นำ หน่อมะพร้าวลงปลูกในหลุม กลบดินโดยไม่กลบยอด

(3) ปลูกโดยมีระยะห่างระหว่างต้นไม่น้อยกว่า 8 เมตร ยกเว้นมะพร้าวริมแดนและมะพร้าวต้นใหม่ที่ ปลูกแซมพืชอื่น หรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

การดูแลรักษา

(1) เริ่มใส่ปุ๋ยเมื่อมะพร้าวอายุ 6 เดือนหลังปลูก หรือสังเกตจากการคลี่ของใบยอดหลังจากปลูก โดยการใส่ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยเคมีจะมีปริมาณการใส่ปุ๋ยแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับอายุต้นมะพร้าวเป็นหลัก หรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

(2) ควบคุมและกำจัดวัชพืชในสวนมะพร้าวและดูแลสวนให้สะอาด

การเก็บเกี่ยว

(1) เก็บผลผลิตหลังดอกบาน 11 - 12 เดือน เก็บเกี่ยว 2 - 3 ทะลาย หรือพิจารณาจากสีผิวของผล ทะลายแรกสุกซึ่งจะมีสีผิวน้ำตาลแก่ ทะลายที่ 2 จะมีสีเขียวและมีสีน้ำตาลขึ้นเป็นบางตำแหน่ง

(2) ใช้คนสอยหรือใช้ลิงเก็บ แล้วควรนำมาเก็บในที่ร่มหรือโรงเรือน

การบรรจุหีบห่อ

(1) รายละเอียดบนฉลากหรือหีบห่อ ให้ประกอบด้วยคำว่า “มะพร้าวทับสะแก” และ/หรือ “Thap Sakae Coconut และ/หรือ “Mapraw Thap Sakae”

(2) ให้ระบุ ชื่อสวน/เกษตรกร ที่อยู่ติดต่อได้ หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิต และผู้บริโภค

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ระหว่างละติจูดที่ 11 องศา 45 ลิปดาเหนือ ถึงละติจูด 12 องศา 37 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 99 องศา 9 ลิปดาตะวันออก ถึง 100 องศา 1 ลิปดาตะวันออก ทิศตะวันตกเป็นเทือกเขาตะนาวศรีกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมา เป็นภูเขาสลับซับซ้อน พื้นที่มีลักษณะลาดลงสู่ทิศตะวันออกซึ่งติดกับอ่าวไทย พื้นที่ราบส่วนมากเป็นที่ราบเชิงเขา บางตอนเป็นที่ราบต่ำ มีทั้งที่เป็นป่าทึบ ป่าโปร่ง ภูเขาทางด้านทิศตะวันตกส่วนใหญ่เป็นภูเขาหินแกรนิต ส่วนภูเขาด้านทิศตะวันออกเป็นภูเขาหินปูน ดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย บางแห่งมีหินลูกรังปน

สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้หรือมรสุมฤดูร้อน และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือหรือมรสุมฤดูหนาว ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้นรับแสงอาทิตย์เต็มที่ตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีอยู่ในช่วง 27 - 28 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดประมาณ 32.0 องศาเซลเซียส ต่ำสุด 23.3 องศาเซลเซียส แต่ในอากาศยังมีความชื้น ความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยทั้งปี 76.3 % ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุด 87.5 % และต่ำสุดเฉลี่ย 61.6 % ปริมาณน้ำฝนอยู่ในช่วง 716.4 ถึง 1,581 มิลลิเมตร พื้นที่ที่มีโอกาสฝนตกมากเกินกว่า 120 วัน/ปี ได้แก่ท้องที่อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย ด้วยลักษณะภูมิประเทศที่มีความลาดเอียงจากทิศตะวันตกสู่ทิศตะวันออกและติดกับอ่าวไทย

ทำให้การระบายน้ำดี ประกอบกับดินมีแร่ธาตุและสภาพเหมาะสม รวมถึงสภาพภูมิอากาศที่มีปริมาณแสงแดดตลอดปีแต่ไม่ร้อนมากมีฝนตกชุก จึงมีความเหมาะสมในการเป็นแหล่งปลูกมะพร้าวทับสะแกให้ได้ผลดี

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่ปลูกมะพร้าวมากที่สุดในประเทศไทย ผู้คนในพื้นที่ประกอบอาชีพทำสวนมะพร้าว สวนขนุน และทำนาเป็นอาชีพหลัก พื้นที่ปลูกมะพร้าวทับสะแกส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย และบางส่วนในอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ โดยพบต้นมะพร้าวที่สูงที่สุดอยู่ที่บ้านนาล้อม หมู่ที่ 2 ตำบลเขาล้าน ในอำเภอทับสะแก มีอายุประมาณ 121 ปี มะพร้าวทับสะแกมีชื่อเสียงมายาวนานถึงความมัน เหมาะสำหรับทำกะทิเพื่อประกอบอาหารคาวหวานโดยแม่ค้าขนมหวานในจังหวัดเพชรบุรีต้องคัดสรรมะพร้าวทับสะแกไปเป็นส่วนประกอบของขนมหวาน ปัจจุบันมีการแปรรูปเป็นกะทีกลองเพื่อบริโภคทั้งในและต่างประเทศ เกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าวทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ในการประกวดมะพร้าวแก่ระดับประเทศ ซึ่งจัดโดยกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และระดับอำเภอในงานประจำปี “งานวันมะพร้าวและของดีอำเภอทับสะแก” เป็นประจำเสมอมา ทำให้เป็นข้อบ่งชี้ได้ว่าพื้นที่และชื่อเสียงของมะพร้าวทับสะแกเป็นที่ยอมรับว่าเหมาะสมต่อการผลิตมะพร้าวคุณภาพดีและเป็นที่ยูจกกันโดยทั่วไป

4. ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การปลูกมะพร้าวทับสะแก ครอบคลุมพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย และอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ เฉพาะตำบลเกาะหลัก ตำบลคลองวาฬ และตำบลห้วยทราย ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รายละเอียดตามแผนที่

5. การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

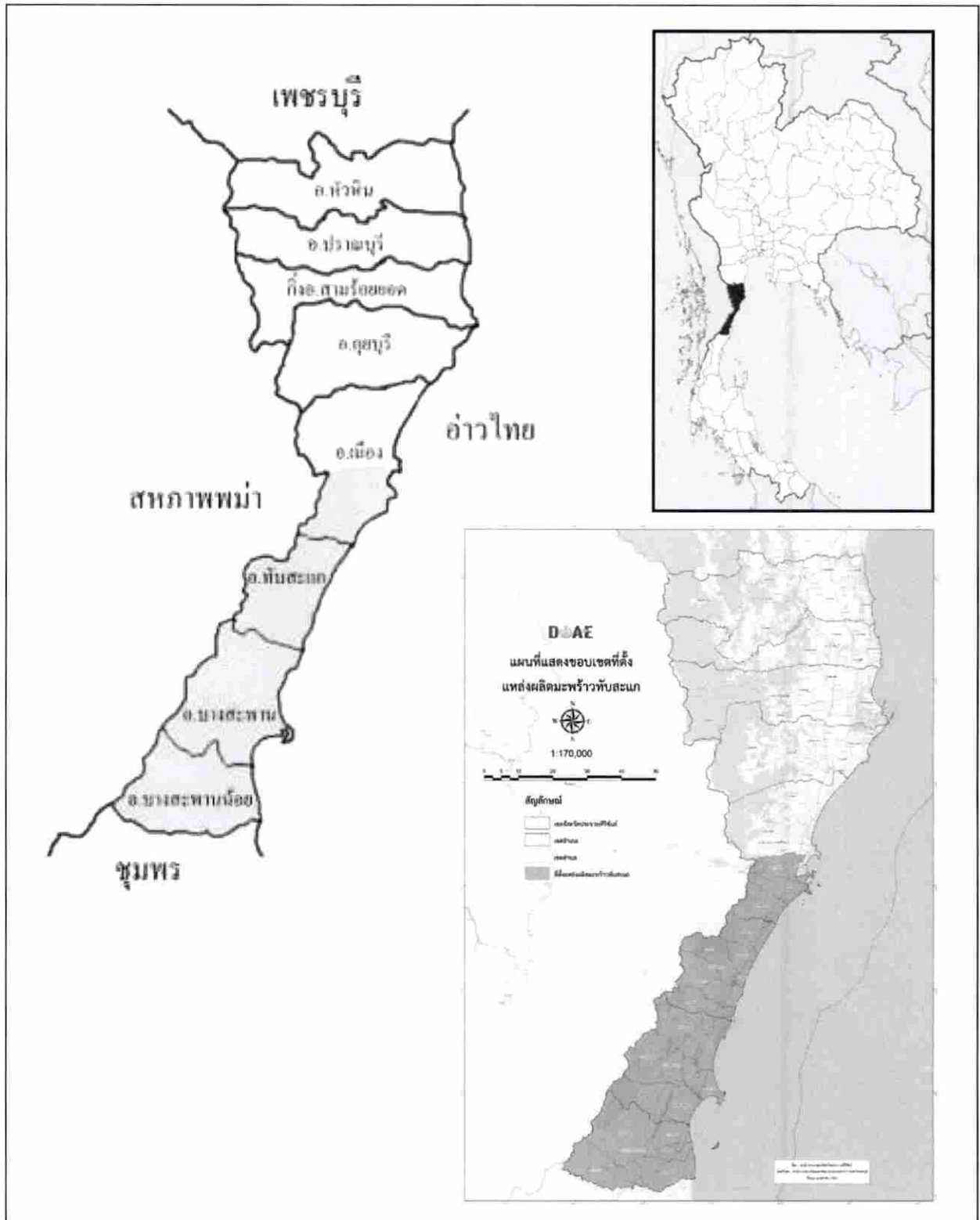
- (1) มะพร้าวทับสะแก จะต้องมีปลูกในเขตพื้นที่ที่กำหนด ตามกระบวนการผลิตข้างต้น
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกปลูกมะพร้าวทับสะแก รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

6. เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุมทั้งกระบวนการผลิต ในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด
- (2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มะพร้าวทับสะแก
- (3) สมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มะพร้าวทับสะแก และแผนการตรวจสอบควบคุมสินค้า

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์

มะพร้าวทับสะแก



ขอบเขตพื้นที่การปลูกมะพร้าวทับสะแก ครอบคลุมพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย และอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ เฉพาะตำบลเกาะหลัก ตำบลคลองวาฬ และตำบลห้วยทราย ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์